

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



بیماریهای کاردیوواسکولار در بیماران با نارسایی پیشرفته کلیه

دکتر نوشین
کیوانداریان



در بیماران (ESRD) میزان مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی و عروقی 10 تا 30 برابر افراد جامعه می باشد . این افزایش ممکن است ناشی از شیوع دیابت، هیپرتانسیون و هیپرتروفی بطن چپ به همراه ریسک فاكتورهای غیر زمینه ای مثل احتباس مزمن مایعات، هیپرفسفاتمی، آنمی، اکسیداتیو استرس و عوامل دیگر که در شرایط یورمیک ایجاد می شود، باشد.



فاکتورهای (Traditional)

- فشار خون

- دیابت قندی

- مصرف سیگار

- اختلال لیپیدهای
خونی

- هیپرتروفی بطن چپ

- کاهش فعالیت
فیزیکی

- مونوپوز -

- سابقه ای فامیلی
بیماری های قلبی
عروقی



فاکتورهای غیر زمینه ای (nontraditional risk factors)

کلسیم و فسفر پاراتورمون و ویتامین دی
آنمی
اختلالات خواب
هموسیستئین
التهاب
استرس اکسیداتیو
سوء تغذیه
آلبومینوری
فاکتور های ترمبوژنیک
توكسین های اورمیک
احتباس آب و نمک

بیماری ایسکمیک قلبی

میزان سکته قلبی در بیماران ESRD بیشتر است. و بیماران دیالیزی با سکته قلبی حاد (AMI) پیامد خوبی ندارند . 50 % در مدت یکسال می میرند . آترواسکلروزیس و آرتریواسکلروزیس هر دو می توانند در پاتوژنر بیماری نقش داشته باشند . آرتریو اسکلروزیس ممکن است موجب HCV با افزایش تقاضای مصرف اکسیژن میوکارد همراه باشد و تغییر در پروفیوژن کرونر ها با ایسکمی ناحیه ساب اندوکارد باشد . بیماری شریان کوچک کرونری همچنین نقش مهمی در ایجاد AMI دارد .



تشخيص : توصیه به غربالگری بصورت معمول انجام نمی شود . و تست آزمایشگاهی وجود ندارد که نشان دهنده ریسک فاکتور شدید قلبی و عروقی در بیماران دیالیزی باشد . بدلیل اینکه بسیاری از بیماران دیالیزی نمی توانند تست ورزش را انجام دهند باید تست استرس فارماکولوژیک برای این گروه از بیماران انجام شود



جلوگیری از بیماری ایسکمیک قلبی تو سط داروهای مثل آسپیرین، بتا بلکرها و ACEI و نیتراتها انجام می شود . تمام این داروها مناسب برای درمان AMI هستند و برای جلوگیری ثانویه نیز توصیه می شوند .

درمان

1 درمان آنژین صدر ی : درمانهای دارویی برای آنژین صدری در بیماران دیالیزی مشابه سایر افراد جامعه است درمان اولیه با نیتروگلسیرین زیر زبانی، نیترات خوراکی طولانی اثر، بتابلکرها و داروهای بلوك کننده کلسیم مناسب هستند . در بیماران دیالیزی دوز معمول زیر زبانی و نیتراتها خوراکی داده می شود



2 آنژین در طول انجام همودیالیز : در بیمارانی که برای اولین بار آنژین صدری در حین همودیالیز اتفاق می افتد چند قدم درمانی موثر در دسترس است استفاده از اکسیژن از راه بینی، اگر آنژین صدری همراه با هیپوتانسیون است باید با بالا بردن پاها و استفاده از سالین تزریقی فشار خون را افزایش دهد.

در مواردی که فشار خون بیمار بالا است نیتروگلیسرین زیر زبانی می تواند کمک کننده باشد. کاهش جریان خون و قطع اولترافیلتراسیون می تواند علایم آنژین صدری را بهبود بخشد.



3- برقراری مجدد جریان خون عروقی : bypass شریان کرونری و آنژیوپلاستی با Stent گذاری در مقابل درمان دارویی در افرادی که امکان عمل جراحی دارند بسیار سودمند است . هنگامی که این روشها درمانی بصورت اورژانسی انجام شود و پیامد خوبی ندارد

کاردیومیوپاتی و نارسایی قلب

پاتوفیزیولوژی :

نارسایی قلبی شیوع بالایی در دیالیزها دارد . و در ارتباط با فاکتورهای زمینه ای و غیر زمینه ای قلبی و عروقی است . اگر چه دیسترس تنفسی و ادم ریه و احتباس مایعات از مشخصات نارسایی قلبی است ولی همیشه ممکن است این علائم دیده نشود.



نارسایی قلبی ممکن است در نتیجه اختلال بطن چپ (اختلال سیستولیک) یا اختلال دیاستولیک در بطن چپ همراه با نرمال بودن ejection fraction باشد. اما نقص در پر شدگی دارند. اختلال دیاستولیک معمولاً مرتبط با هیپرتروفی بطن چپ و هیپرتانسیون سیستولیک است، که هر دو اینها بصورت مشترک در بیماران دیالیزی وجود دارد. اختلال سیستولیک اغلب ناشی از بیماری ایسکمیک و کاردیومیوپاتی دیلاته می باشد.



اگر چه به دلایل قبلی بیماران دیالیزی مستعد احتباس مایعات و ادم ریه هستند.

ولی

موقعی نیز اختلال قلبی موجب احتباس مایعات می شود. بعلاوه ادم ریه، با

مختصری

افزایش وزن بین دو دیالیز ممکن است نکته کلیدی برای اختلال قلبی باشد



بالاخره کلید دیگر تشخیصی بیماری هیپوتانسیون در حین دیالیز است که ممکن
نشان
دهنده اختلال قلبی در نتیجه کاهش حجم داخل عروقی باشد.



توصیه به انجام اکوکاردیوگرافی در شروع دیالیز بعد از رسیدن به KDOQI guidelines وزن خشک می کند و هر 3 سال حداقل باید اکوکاردیوگرافی تکرار گردد.

درمان :

در مورد استفاده از درمانهای مزمن برای نارسایی قلبی در بیماران هنوز اطلاعات کافی در دسترس نیست لذا بیشتر توصیه ها به درمان مشابه افراد دیگر می باشد اما

مطالعات کوچک انجام شده نشانه داده ایست که محدودیت دلیافتی سدیم این روش‌ها درمان روش‌های دیگر را کاهش داده اند.

نکته افتراقی مانع اضافی از یک طرف و هیپوتانسیون علامتی از طرف دیگر ممکن است.

است در بیماران دیالیزی مشکل باشد. در این بیماران افزایش دیالیز به 4 بار در هفته یا

بیشتر و یا دیالیز شبانه ممکن است در کاهش ریسک بستره شدن برای نارسایی قلبی کمک کننده باشد.

بیماری پریکارد

بیماری پریکارد بیشترین تظاهر در یورمیای حاد یا - (Dialysis-
بیماران دیالیزی باشند . اگر چه پریکارдیت فشار نده مزمن نیز ممکن است
(pericarditis)
دیده شود. بیشترین آمار بیماری پریکارد در بیماران دیالیزی حدود 20 % می
باشد.

پریکاردیت یورمیک :

پریکاردیت یورمیک از تظاهرات قبل از دیالیز یا در فاصله 8 هفته از شروع درمان دیالیز می باشد . امروزه پریکاردیت یورمیک بندرت اتفاق می افتاد اما پاسخ خوبی به شروع درمان دیالیز می دهد.

پریکاردیت در ارتباط با دیالیز

(Dialysis-associated pericarditis)

این بیماری یک سندروم است که در بیمارانی که روی برنامه ثابت دیالیز می باشند، دیده می شود و شایع تر از پریکاردیت یورمیک می باشد اتیولوژی ایجاد این بیماری هنوز بدرستی

مشخص نیست اما ممکن است در اثر بی کفایتی دیالیز و احتباس مایعات در بدن باشد و حتماً فاکتورهای دیگری هم ممکن است در ایجاد آن نقش داشته باشند که گاهی با تشدید

دیالیز نیز بهبودی حاصل نمی گردد

۱ تطا هرات کلینیکی و تشخیصی :

بیشترین علامت پریکاردیت درد قفسه سینه تیپ پلورتیک است که در حالت خوابیده به پشت بدتر و در حالت خمیده به جلو بهتر می شود .

پریکاردیت ممکن است با علائم غیر اختصاصی مثل تب و لرز، ضعف و بی حالی و تنگی

9

سرفه همراه باشند که علایم تنفسی می تواند نشان دهنده مایع پریکارد باشد . در معاینه

فیزیکی ممکن friction rub قابل سمع باشد . اگر بیمار در حین همودیالیز چهار افت است

فشار خون شود به معنی وجود مایع فراوان در پریکارد است . اتساع ورید جگوار و وجود

پالس پارادوکس و کاهش صداهای قلبی ممکن است نشان دهنده مایع زیاد در پریکارد

است . رادیوگرافی قفسه سینه نشان دهنده بزرگی قلب است که تشخیص آن از هیپروفی

بطن چپ مشکل است . در پریکاردیت ناشی از دیالیز معمولاً الکتروکار迪وگرام نرمال است . و تغییرات کلاسیک پریکاردیت بصورت ST سکمنت به تغییر

2 درمان

بررسی سریال بیمار : مقادیر کمتر از 100cc مایع در پریکارد معمولاً بدون علامت و بطور شایع در بیماران دیالیزی دیده می شود که احتیاج به اقدام درمانی ندارد . تجمع مایع بیشتر از این چون با ریسک تامپوناد همراه است لازم به بررسی شدید تر و سریال اکوکاردیوگرافی دارد . تغییرات همودینامیک و اکوکاردیوگرافی همیشه در تشخیص تامپوناد کمک کننده نمی باشد پس می بایست همیشه به فکر آن بود.

همودیالیز :

دیالیز روزانه بیماران تنها در 50 % بیماران موثر است یعنی افزایش تعداد دفعات دیالیز به 5 تا 7 روز در هفته با کنترل دقیق الکتروولیتها و حجم و رژیم غذایی بیماران می باشد . همزمان استفاده از قرص پتاسیم یا محلول پتاسیم که به مایع دیالیز اضافه می گردد که برای جلوگیری از هیپوکالمی دیالیز روزانه توصیه می شود . برای جلوگیری از آکالوزیس باید بی کربنات مایع دیالیز نیز کاهش یابد . مینرالهای مثل فسفات نیز باید جبران شود . جهت کاهش ریسک تامپوناد هموراژیک از مصرف هپارین در طول دیالیز باید خودداری کرد.



۵ همراهی دارویی همرا : شامل استفاده گلوكورتيكوتيدها بصورة تزريري و خوراكي و تركيبات ضد التهابي غير استروئيدي اثري نداشته و كلاً لزومي به مصرف آنها نیست.

عمل درناز : درناز سریع در مواقعي که مایع پریکارد زیاد است احتیاج مى شود . زیرا بیمار قبل از هر علامتی یکباره دچار تامپوناد مى شود . شاید اکوکارديوگرافی سریال برای تشخیص مقدار مایع پریکارد برای بیمار حیاتی باشد . درناز

مایع پریکارد ترجیحاً ساب گزیفوئید پریکارديوتومی در بیمارانی که میزان مایع

پریکارد در اکوکارديوگرافی بیشتر (Posterior echo-free space $>1\text{cm}$) 250cc از می باشد انجام شود حتی بدون اینکه علائم همودینامیک وجود داشته باشد.

بیماری دریچه ای

اندوکاردیت :

اندوکاردیت عفونی - آندوکاردیت عفونی یکی از عوارض شایع مرتبط با همودیالیز در بیماران می باشد کاتتروریدی بیماران را مستعد عفونت و اندوکاردیت ناشی از کاتتر می کند . عده زیادی از بیماران دچار عفونت باکتریایی گرم مثبت (مثل استاف

اورئوس، استاف ها اپیدرمیس و انتروکوکسی) می شوند دریچه میترال بیشترین دریچه گرفتار می باشند.



بعد از آن دریچه آئورت است که در حضور بیماری دریچه ای مثل کلسیفیه شدن دریچه ریسک گرفتاری افزایش می یابد برای جلوگیری از اندوکارد بیت حدالمکان نباید از کاتتر وریدی استفاده شود و اگر هم کاتتر گذاشته می شود، استفاده طولانی مدت از آنتی شیلوفتیله ابزد و کلیل دپاکتریتمی اگر بلکه کلواکو لوگرا فی این طنجه شلاؤ دوفا تیلل بیمالار یا بنده اندوکاردیت شبکه کدریال حاد قبلاً سابقه حملات باکتریمی استاف اورئوس را داشته اند . و عفونت اخیر با

علایم و نشانه ها :

بیمار دیالیزی با اندوکاردیت معمولاً تب دارند . مرمر یا سوفل، لکوسیتوزیس و آمبولی سپتیک ممکن است دیده شود . به هر حال ارزیابی سوفل در

بیماران دیالیزی بسیار مشکل است بدلیل آنکه این بیماران به علت آنما، کلسیفیه شدن

دریچه ای و حضور A-7 بطور معمول در سمع قلب سوفل دارند . بیماران دیالیزی فیستول

اغلب هیپوترمیک هستند، بدنبال عفونت درجه حرارت بدنشان افزایش می یابد ممکن است

مختصري بالاتر از ميزان نرمال برسد و گاهي هم تب شدید داشته باشند . اغلب تنها ظاهر

اندوکاردیت سرگیجه (dizziness) را مستاتیک می باشد . (

در بیماران که کشت خون مثبت دارند گاهي ظاهرات مختصري نورولوژيك وجود دارد

که ممکن است با سندروم disequilibrium بیماران یورمیک اشتباه می شود.

تشخیص :

بستگی به حدس بالینی و مثبت بودن کشت خونی دارد . اکوکاردیو گرافی ترانس توراسیک، بخصوص اکوکاردیوگرافی ترانس از وفاژیال ممکن است در تشخیص کمک کننده باشد

درمان:

اندوکاردیت بیماران دیالیزی معمولاً در ارتباط با ارگانیزم گرم مثبت است و رژیم درمانی بنا به حساسیت باکتری انجام می شود. بطور کلی درمان متداول در بیمار دیالیزی با تب و کاتتر دیالیزی و انکومایسین تزریقی است. با توجه به اینکه بیشتر باکتریهای استاف اورئوس به متی سیلین مقاوم هستند.

کلسيفيه شدن دريچه و تنگي دريچه

کلسيفيه شدن دريچه ميتراال در بيشتر از 50 % بيماران همودياليزی اتفاق می افتد . در A ~~اکثر باره فیوژن پلی‌پرآئونیت و پالاکسیلیک آئورت~~ کلسيفيه شدن دريچه آئورت در 25 % تا 50 % بيماران دياليزی اتفاق می افتد. اين پدیده در اثر افزایش هورمون پاراتیروئید و افزایش کلسیم و یا سطح خونی فسفر ایجاد می شود . افزایش سن بيماران و مدت دیالیز ریسک فاكتورهای دیگر آن هستند .

علائم و نشانه ها :

آنژین صدری، نارسایی احتقانی قلبی و سنکوپ از علائم اصلی تنگی آئورت است حملات مکرر هیپوتانسیون در هنگام دیالیز کلید تشخیصی بیماری قلبی ناشی از کاهش پر شدگی قلب (reduced filling) است . ممکن است سوفل سیستولیک (کلاسیک که به کارو تید انتشار پیدا می کند قابل سمع باشد .

آریتمی ایست قلبی و مرگ ناگهانی

ریسک فاکتور ها : خیلی از شرایط همزمان در بیماران دیالیزی این بیماران را مستعد آریتمی قلبی می کند . که شامل LVA بزرگ شدن دهلیز و بطنها، اختلالات ، دریچه ای و بیماری ایسکمیک قلبی است . بعلاوه اختلالات الکتروولیتی که اثر روی سیستم هدایتی قلب دارد مثل اختلال پتاسیم، کلسیم، هیدروژن و منیزیوم است که در بیماران دیالیزی نوسان زیادی دارد.

سبايس

